

עפ"ג 3893/07/16 - אילנה גוהלר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 נובמבר 2016

עפ"ג 3893-07-16 גוהלר נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת ליאורה ברודי

כב' השופטת דנה מרשק מרום

המערערת
אילנה גוהלר

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערערת ובא כוחה עו"ד ישר יעקובי

ב"כ המשיבה עו"ד נורית קורנהאוזר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (הכרעת הדין וגזר הדין) בת"פ 24200-01-15 מיום 23.5.16, בגדרו הורשעה המערערת בעבירה של ידיעות כוזבות, לפי סעיף 243 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ונדונה למאסר על תנאי בתנאים שנקבעו בגזר הדין, לקנס ופיצוי למתלון.
2. האירוע נושא כתב האישום ופסק הדין התרחש ביום 27.1.14, עת הגיעה המערערת לקופת חולים "מכבי" עם בנה הקטין, אימה, ובן זוגה לשעבר (להלן: "המתלון"). ברקע לאירוע קיומו של סכסוך בין המערערת לבין המתלון, שעניינו המשמורת על הבן הקטין (שהוא בעל צרכים מיוחדים). על פי הנטען בכתב האישום, בעת שהמתלון והקטין המתינו בתור, נדחפה המערערת בין השניים, השימה עצמה נופלת ארצה וצעקה, בכזב, שהמתלון תקף אותה. המערערת מסרה הודעה כוזבת לשוטר שהוזעק למקום, שלפיה תקף אותה המתלון, ועל גרסה כוזבת זו חזרה גם בחקירתה במשטרה.
3. המערערת כפרה במיוחס לה, וטענה כי במועד האירוע, בעת שביקשה לסייע לבנה להכניס את

הכרטיס המגנטי לעמדת "תורומט", על מנת למנוע ממנה להגיע אל הכרטיס המגנטי, תפס המתלון את ידה של המערערת ועיקם אותה, תוך כדי דחיפת מרפק ידה כלפי בטנה, ובאותן נסיבות היא נפלה ארצה.

4. העדים המרכזיים שהעידו בפני בית משפט קמא הם המתלון ושני עדי ראיה ניטרליים: מר פנחס ריינר ומר רועי יורן. בפרשת ההגנה העידה המערערת עצמה. בית משפט קמא, לאחר ששמע את עדויות עדי התביעה, אשר נחקרו בצורה מפורטת חקירה נגדית, החליט לאמץ את עדותם, קבע שהן מהימנות - וזאת לעומת חוסר מתן אמון בגרסתה של המערערת, שלא הייתה עקבית. בית המשפט קמא קבע אפוא ממצאים עובדתיים, שלפיהם לא תקף המתלון את המערערת כטענתה, כי אם המערערת הפילה את עצמה ארצה, והשימה עצמה מבלי שהותקפה. הפועל היוצא מכך הוא שגרסאותיה של המערערת בפני הרשות החוקרת היו כוזבות. בית המשפט קמא התייחס בנוסף לכך שהמערערת לא הביאה את אימה לעדות על מנת שתתמוך בגרסתה כי המתלון הוא שתקף אותה ובית משפט קמא מצא בכך חיזוק נוסף לגרסת המתלון. מה עוד שלא נטען שהאם, שנכחה באירוע, נחלצה לעזרת המערערת. מכל אלה, הרשיע בית משפט קמא את המערערת כמפורט ברישא של פסק הדין.

5. אשר לגזר הדין: המערערת הופנתה לשירות המבחן למבוגרים אשר המליץ להימנע מהרשעת המערערת, וזאת לאור הערכת תפקודה התקין לאורך השנים, וכן מאחר ולא מדובר באישה בעלת דפוסים שוליים, כשמערערת מסרה לשירות המבחן כי היא עובדת בחברה המייצרת מוצרים בתחום הביטחון ולכן הרשעתה תפגע בתעסוקתה בחברה (השכלתה היא בתחום המחשבים). בית משפט קמא קבע כי העבירה בה הורשעה המערערת היא חמורה, ועלולה לגרום נזק לחפים מפשע. נלקח בחשבון מצבה הנפשי הקשה של המערערת, בשל נסיבות חייה באותה תקופה, ובעיקר אמורים הדברים בטיפול בבן המשותף שלה ושל המתלון, שהוא, בעל צרכים מיוחדים. בית משפט קמא היה ער להמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת המערערת בדין. ואולם, לנוכח העובדה שהמערערת לא נטלה אחריות למעשייה, לא הוכיחה שייגרם לה נזק קונקרטי מעצם ההרשעה ועל בסיס הקביעה כי המדובר בעבירה חמורה שיש להוקיעה, בהיעדר נסיבות חריגות - לא התקבלה עתירת ההגנה לבטל את הרשעתה.

6. ב"כ המערערת עותר לבטל את הכרעת הדין ולזכות את המערערת, ולו מחמת הספק. לחלופין, אם יידחה הערעור, הוא עותר לסיים את ההליך ללא הרשעה בדין, כמומלץ על ידי שירות המבחן.

7. טענותיו של ב"כ המערערת נוגעות אך ורק למהימנותם של העדים, וכבר עתה נזכיר את הכלל, שלפיו אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי בית משפט קמא, אלא אם כן התקיימו התנאים המפורטים בפסיקה, ואלה לא התקיימו בענייננו.

8. אשר לעדות המתלון: נטען כי עדותו הייתה רצופת סתירות, בין היתר בשאלה אותה רואה ב"כ המערערת כמכרעת, והיא בידי מי היה הכרטיס המגנטי בזמן האירוע. כמו כן, הוא הדגיש את האינטרס של המתלון בהפללת המערערת, על רקע הסכסוך שניטש בין בני הזוג באותה העת (כשלאחרונה בא

על פתורו המשפטי).

9. אשר לעדותם של עדי הראייה: טען ב"כ המערער כי לא סביר שממקום עמידתם יכולים היו לצפות באירוע בשלמותו, ובהחלט ייתכן שתשומת ליבם התמקדה אך ורק בשלב האחרון של האירוע, שבו כבר הייתה המערער שרועה ארצה, ועל כן לא יכלו להאיר את עיני בית המשפט בקשר לשאלה השנויה במחלוקת.

10. אשר לעדות המערער: טען בא כוחה כי לא נכונה קביעת בית משפט קמא כי המערער הציג גרסה בלתי עקבית. להבנתו, הגרסה שהיא מסרה במשטרה (תוך שהפנה, למשל, לת/4, ש' 7-12), עולה בקנה אחד עם הגרסה שמסרה בעדותה בבית המשפט. מכל מקום, לגישתו היה מקום להעדיף את גרסתה של המערער על זו של עדי התביעה.

11. בית משפט קמא ניתח באופן מפורט את המארג הראייתי, תוך שהוא נותן את דעתו לטענות ב"כ המערער, עליהם חזר בפנינו מילה במילה. ברקע לאירוע הוזכר גם נושא הכרטיס המגנטי, ובית משפט קמא לא ראה בסוגיה זו שאלה מכרעת, באשר הוא היה סבור שעדות המתלון ועדות שני עדי הראייה מאפשרות קביעת ממצא עובדתי, שלפיו לא היכה המתלון את המערער כפי שהיא טענה. לאחר ששמענו את טענות ב"כ המערער ועיינו, ושכנו ועיינו בפרוטוקול ובמוצגים אליהם הופנינו, אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את קביעותיו העובדתיות. מעבר לעובדה שבית משפט קמא התרשם שעדות המתלון אמינה וכנה, הרי ששני עדי הראייה הניטרליים אינם מהווים רק תמיכה לעדות המתלון כפי שקבע בית משפט קמא, כי אם כל אחת מהעדויות היא עצמאית, והייתה מאפשרת להשתית רק עליה את הממצאים העובדתיים שהובילו להרשעה. לא כל שכן, כאשר מדובר בשלוש עדויות קוהרנטיות המשתלבות אחת בשנייה. כך גם אנו לא מצאנו להתערב בקביעת בית משפט קמא בכל הנוגע לאמינות גרסתה של המערער, ממנה התרשם בית המשפט באופן בלתי אמצעי. בנוסף, בית משפט קמא בחן את תוכן העדות ומצא כי היא נטולת היגיון פנימי. עיינו גם באמרת המערער במשטרה, ולא מצאנו כי נפלה טעות בהכרעת דינו של בית משפט קמא בכל האמור לניתוח גרסאותיה השונות. נכון גם העיר בית משפט קמא, אך זה לא העיקר, כי מצופה היה שההגנה תזמן את אימה של המערער, אשר על פי חומר הראיות נזעקה לעזרת המערער, אך לא כך נעשה, והדברים אומרים דרשני ופועלים לחובת המערער. מכל אלה, אנו דוחים את הערעור על הכרעת הדין.

12. באשר להרשעת המערער וגזר דינה: מצאנו כי לא נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא, ובקביעתו שאין מקום לביטול ההרשעה, מן הטעם שמדובר בעבירה חמורה, בה גלום פוטנציאל נזק למתלון. כך גם לא הוכיחה המערער שהיא פוטרה ממקום עבודתה, דווקא בשל הרשעתה וכי לא תוכל להשתלב במקצועה במקום עבודה אחר עקב ההרשעה.

13. בית המשפט קמא התחשב בכל הנסיבות המקלות שנטענו על ידי ב"כ המערערת בפניו ובפניו כאשר לא הטיל עליה עונש ממשי של מאסר, ולא בעבודות שירות, אלא הסתפק בעונש מותנה, כפי שעתרה לו המאשימה בפניו, בקנס בסך 1,000 ₪ ובתשלום פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪.

14. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור על כל חלקיו.

ניתן והודע היום יב' חשון
תשע"ז, 13/11/2016
במעמד ב"כ הצדדים
והמערערת.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

ליאורה ברודי,
שופטת
דנה מרשק מרום, שופטת